

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN — centrul vital al întregii societăți

Astăzi, 8 Mai, se împlinesc 68 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român...

motorii ai prezentului și viitorului țării. Niciodată un partid politic nu și-a asumat și nu și-a exercitat cu atâta vigoare...

a fâiri o Românie mai mindră, mai liberă și mai dreaptă cum nu a fost ea niciodată.

niel un nou destin. Atunci, la acel ceas de răscruce, din înalta însărcinare a partidului...

patriei sale, are el însuși nevoie de un nou destin. Atunci, la acel ceas de răscruce...

„Afirmarea partidului ca forță politică conducătoare a societății este rezultatul unui proces legic al dezvoltării noastre istorice...

NICOLAE CEAUȘESCU

În aceste momente sărbătorești, omagiem, cu cele mai alese sentimente și gânduri...

tinerei comuniste” — se leagă de aceste momente esențiale, decisive din întreaga istorie a partidului...

speranța toți oamenii de știință și politici. Cu energia și entuziasmul său înaintea este o forță creatoare care...

Referindu-ne la problemele prioritare, subliniem că, pentru fiecare înțelegere, esențială este preocuparea pentru realizarea ritmică...

FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN — MOMENT EPOCAL ÎN ISTORIA POPORULUI ROMÂN

În bogată și glorioasă noastră istorie, făurirea în mai 1921 a Partidului Comunist Român se înscrie ca un moment de aleasă și dreaptă cinste...

partidul nostru comunist a acționat pentru înlăturarea exploatării și aspirării de orice fel, pentru drepturi și libertăți democratice...

internationale se înșeuă tot mai mult, ca urmare a politicii agresive a Germaniei hitleriste și aliaților săi revizionisti...

După parcurgerea a mai bine de patru luni din acest an, așa cum rezultă și din comunicatul asupra ședinței Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Referindu-ne la problemele prioritare, subliniem că, pentru fiecare înțelegere, esențială este preocuparea pentru realizarea ritmică...

AFIRMAREA DEPLINEI INDEPENDENȚE ECONOMICE ȘI POLITICE, STRĂLUCITĂ VICTORIE A POPORULUI ROMÂN, CONDIȚIE DECISIVĂ A PROGRESULUI MULTILATERAL AL PATRIEI

PAGINA A 3-A

ALTE RELATĂRI ÎN PAGINA A II-A

Planurile de școlarizare pentru viitorul an de învățământ — temei de mobilizare a întregii școli românești în vederea realizării exemplare a sarcinilor de mare răspundere încredințate de partid

Sistem, am fost și vom fi întotdeauna un popor cu o impresionantă vocație creatoare. Sistem, am fost și vom fi mereu în popor cu o neînviețită sete de cunoaștere...

tovarășul Nicolae Ceaușescu, argumentează în mod strălucit consecvența cu care așezăm la baza întregii noastre strategii de planificare a viitorului acestui țară...

ținut, că în învățământul superior sînt pregătiți specialiști pentru toate sectoarele de activitate. Totul în condițiile unei învățămînt gratuit și ale unei depline egalități a tuturor tinerilor...

documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R., Congresului Științei și Învățămîntului, precum și cu hotărârile adoptate de Plenara C.C. al P.C.R.

dezvoltare economico-socială a țării, cerințelor progresului multilateral al patriei noastre socialiste. Prin măsurile aprobate de Comitetul Politic Executiv se prevede că, în anul an de învățămînt, 94 la sută din elevii clasei a IX-a să fie pregătiți în licee cu profil industrial, agroindustrial, silvic și economic...

Vie și caldă recunoștință pentru amplul proces revoluționar de dezvoltare armonioasă a tuturor localităților, hotărîre fermă de a contribui nemijlocit la înflorirea multilaterală a patriei noastre

Telegrame adresate tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România

DE PARTICIPANȚII LA PLENARA COMITETULUI ORĂȘENESC DE PARTID ȘI SESIUNEA CONSILIULUI POPULAR ORĂȘENESC SCORNICEȘTI, JUDEȚUL OLT

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, Comunistii, toți locuitorii Scorniceștilor, vătră de istorie multiseclară, au trăit momente de neuit, de profundă vibrație patriotică...

DE PARTICIPANȚII LA PLENARA COMITETULUI ORĂȘENESC DE PARTID ȘI SESIUNEA CONSILIULUI POPULAR ORĂȘENESC COLIBAȘI, JUDEȚUL ARGES

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, În numele tuturor locuitorilor din Colibași, vă adresăm cele mai alese sentimente de înaltă stimă și prețuire pentru modul strălucit în care conduceți destinele partidului și poporului...

Telegramele adresate de participanții la plenarele comitetelor orășenești de partid și sesiunile consiliilor populare orășenești Insurăței și lanca — județul Brăila, Avrig și Tâlmăciu — județul Sibiu, Seini — județul Maramureș

IN PAGINA A 5-A

Opera social-politică și filosofică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, strălucită contribuție la dezvoltarea teoriei și practicii

revoluționare, magistrală călăuză în acțiune pentru partid, pentru tînăra generație, pentru întregul nostru popor

AFIRMAREA DEPLINEI INDEPENDENȚE ECONOMICE ȘI POLITICE, STRĂLUCITĂ VICTORIE A POPORULUI ROMÂN, CONDIȚIE DECISIVĂ A PROGRESULUI MULTILATERAL AL PATRIEI

La sfîrșitul lunii martie, acest an, țara noastră a lichidat datoria sa externă. Revenind însemnătate ca totul deosebită a acestei mari realizări a națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea, în fața Marii Adunări Naționale: „Acum, din punct de vedere economic, deci și politic — pentru că nu se poate vorbi de independență politică fără independență economică — sintem cu adevărat independenți!”. Însemnătatea istorică a acestui fapt, și deopotrivă efortul economiei noastre socialiste, al întregii noastre societăți care a făcut posibil acest mare succes, justifică pe deplin aprecierea că „pentru prima dată în istoria sa îndelungată România nu mai are nici o datorie externă, nu mai plătește tribut nimănui și este cu adevărat independentă și economic și politic!”

Opțiune profund realistă, absolut necesară

Adoptarea hotărîrii de a plăti în acest deceniu întreaga datorie externă a țării noastre își capătă deplină relevanță ca moment ce marchează de fapt întregirea, desăvîrșirea independenței politice, de stat dobîndită prin eroismul și voința poporului nostru în 1877. Temeiul acestei hotărîri a fost înțelegerea faptului că numai prin lichidarea datoriei se va asigura deplină independență economică și politică a țării noastre, vor putea fi folosite fără servituzi și restricții toate resursele națiunii noastre pentru transpunerea în viață a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, vor putea fi asigurate condițiile necesare înaintării femeii a României spre comunism. Și această, într-un moment în care datoria externă constituie una din problemele cele mai acute ale contemporaneității, reprezentînd pentru numeroase țări, în special în curs de dezvoltare, pentru marea majoritate a populației globului o povară extrem de grea, un obstacol deosebit în dezvoltarea lor independentă. Expresia politică imperialiste, una din formele cele mai agresive ale neocolonialismului, datoria externă care a ajuns în prezent la peste 1 300 miliarde dolari, echivalînd cu o treime din produsul brut al statelor „lumii a treia” constituie de fapt forme ale politicii practice de statele capitaliste dezvoltate și monopolurile transnaționale pentru jefuirea și înrobirea țărilor în curs de dezvoltare și de transfer asupra acestora a consecințelor grave ale propriilor dificultăți. Sportivă drastică prin creșterea substanțială a dobînzilor și prin alte modalități spoliatoare, datoria externă a devenit o povară insuportabilă ce a accentuat dificultățile economice și sociale și gradul de exploatare a acestor state de către capitalul financiar, de către statele occidentale bogate. Însoțite întotdeauna de grele condiționări de ordin politic, aceste practici au minat însăși independența, au îngredat capacitatea lor de acumulare și organizarea economiei, potrivit propriei lor opțiuni, au împus renunțarea la programe de dezvoltare de însemnătate vitală pentru aceste țări ce au diminuat producția, au condus adesea la creșterea inflației și deprecierea monedelor naționale și chiar la restringerea drastică a mijloacelor destinate ocrotirii sănătății, educației și cercetării.

Dar acest moment își dezvăluie întreaga lui semnificație practică și teoretică pentru țara noastră, poate fi pe deplin înțeles pornind de la faptul că gîndirea politică românească consideră respectarea neabătută a independenței naționale drept principiu fundamental al raporturilor între state, drept cerință esențială a noii gîndiri și abordări a problemelor vieții internaționale, a progresului societății. De asemenea, trebuie ținut seama că și independența națională, ca de altfel și celelalte principii de relații între state, se referă la totalitatea precum și la interconexiunea domeniilor vieții sociale ce constituie conținutul raportului dialectic național-internațional și ce deosebire dintre domeniul economic și politic. Revenind amplificarea interdependenței dintre dezvoltarea economică și activitatea politică, ca una din caracteristicile lumii contemporane, politica externă a României se întemeiază neabătut, după cum subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe adevărul că „sprijinirea independenței naționale, a dezvoltării economice de sine-stătătoare a tuturor națiunilor constituie în momentul de față o latură esențială a întregii vieți internaționale”. Recunoașterea și respectarea

neabătută a dreptului inalienabil al fiecărei națiuni de a-și alege de sine-stătător, fără amestec din afară, calea dezvoltării economico-sociale, opțiunile activității internaționale și de a desfășura politica sa proprie pentru transpunerea în viață a acestor obiective se afirmă tot mai puternic drept piatră unghiulară a progresului societății omenești, a evoluțiilor mondiale în consens cu interesele de prosperitate și cooperare ale tuturor popoarelor. Strategia Partidului Comunist Român privind edificarea socialismului și comunismului în țara noastră se articulează coerent în jurul afirmării și consolidării dreptului inalienabil al poporului nostru la existență liberă și independentă ca element central, drept condiție fundamentală a manifestării nealterate a dreptului său de a-și organiza viața și gospodări resursele în mod nestingherit, suveran, de sine-stătător, de a-și formula opțiunile de politică externă și internă și de a le aplica potrivit intereselor fundamentale ale poporului român ca un tot unitar, ca o strategie atotcuprinzătoare a dezvoltării întregii societăți. Expresia a fidelității tradiționale a politicii externe românești față de principiile de relații internaționale și a încrederii statornice în valorile etice în relațiile dintre state, respectul independenței naționale este conceput și împlinit de țara noastră într-o unitate inderstructibilă cu celelalte principii, ale suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, menite să favorizeze relații de pace, cooperare între state. Înscrisă totodată în preocuparea constantă a perfecționării legalității internaționale într-o epocă marcată de ample și profunde transformări revoluționare sociale, naționale și internaționale, afirmarea independenței naționale capătă astăzi semnificații deosebite, cerințe noi în legătură cu creșterea complexității vieții internaționale, cu amplificarea și aprofundarea interdependențelor dintre state ca fenomen mondial ce cuprinde tot mai mult totalitatea domeniilor ce constituie relațiile dintre state. Consecință a puternicei revoluții științifice și tehnice contemporane și expresie a marilor transformări revoluționare, sociale, naționale și internaționale ale lumii de azi, întruchipare obiectivă și progresului societății, interdependențele reclamă în mod firesc amplificarea schimburilor de bunuri materiale, tehnologice și valori spirituale între toate națiunile, implică amplificarea și intensificarea unei colaborări largi între toate statele. Ca urmare, are loc globalizarea a tot mai numeroase probleme, se amplifică patrimoniul comun al omenirii, în a căror rezolvare și gospodărire echitabilă sînt interesate toate popoarele. Este tot mai evident că funcționarea sistemului internațional, ordinea sau dezordinea acestuia influențează tot mai mult condițiile dezvoltării fiecărei țări, după cum tot mai multe evoluții cu caracter intern din viața popoarelor capătă semnificații internaționale. În atari condiții nici o țară nu-și poate propune o dezvoltare care să nu țină seama de condiționările internaționale; în mod necesar progresul fiecărei națiuni este tot mai dependent și, la rîndul său, influențează tot mai mult echilibrul, starea de ansamblu a lumii. Într-un fel sau altul, alături pe termen mai scurt și în perspectivă mai îndepărtată dezvoltarea economico-socială a fiecărei țări presupune amplificarea relațiilor sale externe, creșterea activității sale internaționale dar și anumite adaptări la tendințele mondiale.

Drept inalienabil, imprescriptibil al fiecărui stat

Așa cum arată viața, creșterea interdependențelor între națiuni nu debilitază, ci, dimpotrivă, implică consolidarea independenței și suveranității naționale. Interdependențele se constituie practic ca raporturi între națiuni, între economii naționale, între state, ca entități distincte, egale în drepturi, investite cu atribuțiile fundamentale ce derivă din independența și suveranitatea națiunilor. Se afirmă tot mai mult cerințele unei noi ordini internaționale avînd ca obiectiv realizarea unei unități dialectice de tip nou între faptul național și viața internațională, o interdependență calitativ superioară, nouă între națiuni, ca relație împlinită prin conlucrarea egală, reciproc avantajoasă între state independente. Concept cheie al înțelegerii evoluției sistemului internațional, dreptul fiecărei națiuni de a-și alege singură, fără amestec din afară, calea dezvoltării social-economice și politice presupune respectarea riguroasă a independenței naționale. Participarea tot mai activă a statelor ca entități independente și suverane răspunde tocmai exigenței în creștere de corelare dinamică, prospectivă a intereselor naționale, de gestuire, în interesul tuturor popoarelor a problemei comune, globale, fie ele economice, politice, ecologice etc. Armonizarea intereselor naționale, adîncirea și amplificarea necontenită a cooperării multilaterale între popoare, îndepărtarea numeroaselor obstacole militare, economice, politice din calea colaborării internaționale, în esență edificarea unei noi ordini internaționale refractare la violență, la dominație și exploatare, dar receptivă la cooperare echitabilă, implică tot mai hotărît afirmarea, pe temeiul deplinei independențe și suveranități naționale, a statelor. Pentru că popoarele nu au nevoie de orice fel de interdependențe, ci de interacțiuni reciproce avantajoase, favorabile prosperității tuturor națiunilor lumii. Absența sau limitarea independenței și suveranității statelor ca și înțelegerea ei restrictivă numai la domeniul politic ori doar la cel economic conduce, așa cum arată viața la transformarea interdependențelor în relații de dependență, cu implicații negative asupra capacității statelor de a apăra interesele popoarelor, fie ele economice, politice, culturale. Asemenea practici subminează stabilitatea sistemului internațional, lasă cîmp liber ori chiar favorizează încheitarea, dominația și exploatarea în relațiile internaționale, cu consecințe dintre cele mai grave asupra proceselor ce au loc în cadrul național-statal, asupra dezvoltării suverane și independente a popoarelor. Iată de ce, după cum subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, „independența nu este o problemă de zile mari. Independența este o problemă de viață, de existență a fiecărei națiuni”. Independența națională, ca și celelalte principii își manifestă forța transformatoare prin activitatea de zi cu zi a statelor, pentru că problemele globale în general, problemele omului și viitorului său, au un conținut viu, real, sînt în înfățișarea lor concrete probleme ale fiecărei țări, ale fiecărui popor; ele se regăsesc în exi-

gențele interdependențelor mondiale nu direct, nemijlocit și nici stîhnic, automat, ci prin intermediul acțiunii independente și suverane a statelor, a relațiilor dintre state și totodată în contextul unei interacțiuni tot mai strînse dintre domeniile diferite ale vieții internaționale, cu deosebire dintre factorii politici și economici ai evoluțiilor mondiale. Mai mult, exigențele și sensul interdependențelor, al ansamblului interacțiunilor fenomenelor și factorilor internaționali pot fi cunoscute printr-un demers științific riguros și, prin intermediul politicilor interne și externe ale statelor, pot fi puse de acord cu interesele națiunilor, ale popoarelor. Interdependența capătă trăsăturile de unitate dialectică dintre politica internă și cea externă a țării noastre ca proces de necontenită acomodare dinamică între factorii interni și cei externi ai dezvoltării societății, în totalitatea și interacțiunea lor, dar numai sub semnul acțiunii prioritare, esențiale a factorului intern, a rolului determinant indiscutabil al deplinei independențe și suveranități naționale, al respingerii oricărui amestec în treburile interne, în formularea ori realizarea obiectivelor dezvoltării țării noastre.

Viața a confirmat unul din adevărurile fundamentale relevate de dezvoltarea societății și anume, că poziția reciprocă a diferitelor națiuni, capacitatea lor de a-și promova interesele în lume depind de urma urmei de gradul de dezvoltare suverană, independentă a forțelor de producție, de dezvoltarea întregii societăți. Dacă dezvoltarea fiecărei țări este tot mai dependentă de evoluțiile mondiale, la rîndul lor tot mai multe evoluții cu caracter intern — stadiul forțelor de producție în primul rînd, perfecționarea continuă a relațiilor de producție, a relațiilor sociale în ansamblul lor, capacitatea decizională și organizatorică a factorilor de conducere, mobilizarea popoarelor în jurul programelor de dezvoltare — dau supralul viu și forța autorității independenței și suveranității naționale în promovarea intereselor popoarelor și sporesc relevanța concretă a forței tuturor principiilor de relații internaționale, în totalitatea și interacțiunea lor unitară.

Necesitatea unei înțelegeri corelate, unitare a independenței ca stare determinată a unității dintre politica internă și cea externă a tuturor domeniilor vieții sociale, economice, politice, juridice, culturale etc., se întemeiază în gîndirea românească pe însăși unitatea lumii și a interdependențelor problemelor sale majore. „Privim problemele mondiale în deplina lor unitate dialectică, considerînd că trebuie să facem tot, alături în direcția intensificării colaborării economice, tehnice, științifice, culturale, cit și a soluționării problemelor complexe ale vieții internaționale, pentru asigurarea unei păci trainice și respectarea deplină a independenței fiecărei națiuni, care să asigure fiecărui popor dezvoltarea economico-socială și ridicarea bunăstării sale din toate punctele de vedere” — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Raportul național-internațional în lumea contemporană

Independența națională ca de altfel toate principiile de relații internaționale, se referă astfel în mod necesar la ansamblul relației național-internațional privit ca un tot integrator al tuturor ipostazelor raporturilor dintre state, cit și la fiecare din domeniile respective și intercondiționarea lor reciprocă, cu deosebire la corelația dintre independența economică și independența politică.

Fără îndoială, independența economică nu înseamnă ignorarea cerințelor decurgînd din participarea la economia mondială, dimpotrivă are în vedere capacitatea crescîndă de a le lua în considerare, de a le recepționa, însă în cadrul strategiei proprii de dezvoltare, elaborată și aplicată de sine-stătător, independent; aceasta nu înseamnă refuzul de a asuma angajamente externe, creșterea activității sale internaționale dar și anumite adaptări la tendințele mondiale.

gajamente impuse ori care contravin intereselor naționale, care lezează și diminuează capacitatea de decizie și acțiune a statului nostru în problemele cardinale ale dezvoltării. Independența economică evidențiază tocmai capacitatea exercitării depline a suveranității, a partidului și a statului nostru în ceea ce privește controlul și utilizarea resurselor naturale, financiare și umane, organizarea tuturor activităților economice de pe teritoriul țării, precum și a modalităților de a participa la economia mondială, de a rezista la presiunile din afară, la acte de agresiune economică. După cum subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, „Dezvoltarea independentă a fiecărei economii naționale nu duce la izolarea ei, dimpotrivă, înflorirea fiecărei țări libere și suverane permite o extindere continuă a colaborării și cooperării economice dintre țări”.

Dar hotărîrea României de a lichida

datoria externă are și o remarcabilă însemnătate internațională, deoarece apurarea și consolidarea independenței naționale se dovedește de o deosebită actualitate alături sub aspectul său atotcuprinzător, cit și în legătură cu creșterea interacțiunii dintre factorii politici și economici ai dezvoltării societății în contextul confruntării majore ce are loc pe plan mondial între cele două tendințe opuse. Nu sînt deci întimplătoare atacurile la adresa independenței și suveranității naționale manifestate în forme foarte variate, pe plan politic, militar, economic, de cercuire conservatoare sprijinitoare ale vechilor așezări ale lumii bazate pe forță, exploatare, dictat și amestec în treburile interne. Fie că este vorba de promovarea ideilor și politicilor ințegrationiste, a organismelor economice, politice și militare supra-naționale ori încercările de a agree proiectele unor „autorități mondiale” care ar prelua prerogativele statelor fie că este vorba de ideologia neocolonialistă, neoliberală, acestea reactualizează în haine noi vechi concepții colonialiste potrivit cărora țările în curs de dezvoltare sînt incapabile de a participa

la gestionarea problemelor globale ori chiar de a-și organiza propria dezvoltare.

Argumentul cel mai folosit în favoarea teoriilor mondialiste îl constituie existența și nevoia gestionării problemelor cu caracter global, în special energia materiale prime, mediul ambiant, dezarmarea ori chiar dezvoltarea. Dar cum pe bună dreptate subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, soluționarea acestora nu se poate realiza prin desconsiderarea dreptului egal suveran al tuturor statelor de a participa la soluționarea lor și nici prin delegarea, renunțarea la prerogativele independenței și suveranității statelor în favoarea marilor țări capitaliste, ale unui număr restrîns de state. Dimpotrivă, ridicarea pe un plan superior a cooperării internaționale ca unică modalitate a unor relații reciproce avantajoase, despovaluate de servituzile dominației, exploatarii și încheitării poate fi realizată cu succes doar între parteneri egali în drepturi, între state independente și suverane, în condițiile reorganizării din temelii a relațiilor internaționale, prin edificarea noii ordini economice și politice internaționale.

Participare activă, dinamică la schimbul mondial de valori, la soluționarea complexelor probleme ale contemporaneității

Ghidată de o asemenea orientare, participarea României la viața internațională, la economia mondială, la edificarea păcii se sincronizează într-o politică independentă unitară și coerentă ce urmărește să asigure poporului nostru condiții externe cit mai prielnice efortului edificării socialismului și în primul rînd manifestarea deplină, nestingherită de nici un fel de condiționare din afară a atribuțiilor suverane ale elaborării și transpunerii în viață a programelor proprii de dezvoltare și, pe această bază, să poată beneficia în cit mai mare măsură de avantajele cooperării internaționale, multilaterale, reciproc avantajoase. Pornind de la adevărul că fără independență politică, fără pace și o largă cooperare cu celelalte state nu poate fi împlinită uriasa reînnoire revoluționară precum cea pe care o înfăptuiește poporul nostru, tot așa cum fără o temeinică dezvoltare economică-socială nu se poate vorbi despre o adevărată independență politică, realizarea interdependenței în deplină unitate a politicii noastre externe, este o acțiune profund revoluționară: ea prefigurează și transpune în viață strategia unei racordări și armonizări a dezvoltării țării noastre cu dinamica lumii contemporane, dar sub semnul priorității, de necontestat al promovării intereselor poporului român, al unei continue preocupări pentru îndepărtarea obstacolelor internaționale din calea dezvoltării pașnice, nestingherite a națiunii noastre și transformării continue, cit mai eficiente a relațiilor noastre externe în factor de creștere economică și socială, de înfăptuire a operei de construcție socialistă și înaintare a României spre comunism. Temeiul creșterii capacității politice a țării noastre de a promova interesele poporului nostru în lume, de a acționa independent și suveran o constituie succesele obținute pe calea dezvoltării forțelor de producție, a întregii noastre orinduri social politice. În lumina acestui adevăr, trebuie, așa cum releva secretarul general al partidului, „să avem în vedere că dezvoltarea economico-socială constituie o parte integrantă a activității internaționale și că succesele în construcția socialistă, în dezvoltarea economico-socială, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului, întărirea forțelor generale ale patriei noastre constituie cea mai importantă contribuție la lupta pentru soluționarea trainică a problemelor mondiale, pentru dezvoltare, pentru pace în lume”. Tocmai pentru a conferi independenței naționale întreaga sa capacitate de acțiune, pentru a consolida de fapt suveranitatea noastră națională, după cum se știe, țara noastră a plătit numai între 1975 și martie 1989 circa 21 miliarde dolari, din care numai dobînzile au constituit peste 7 miliarde dolari. Consemnarea prin acest act a adevăratei independențe economice și politice poate fi apreciată în întreaga sa semnificație dacă ținem seama însă alături de condițiile complexe, contradic-

torii ale vieții economice și politice internaționale care nu au ocultat țara noastră, cit mai ales de faptul că, în pofida acestei situații deosebit de grele economia națională a țării noastre a continuat să se dezvolte și să se consolideze, a cunoscut unul din cele mai înalte ritmuri de creștere din lume. Și-a dovedit și cu acest prilej întreaga viabilitate și forță mobilizatoare concepția secretarului general al partidului nostru potrivit căreia calea unică pentru asigurarea progresului social-economic și pentru deplina afirmare independentă și suverană este dezvoltarea puternică multilaterală, în ritm înalt, a forțelor de producție, a economiei naționale pe baza științei și tehnicii celei mai avansate a întregii noastre societăți. În capacitatea nu numai de a lichida datoria externă, dar și de a continua cu perseverență programele noastre de dezvoltare economică și socială și de a promova și apăra pe plan mondial interesele vitale ale poporului român se regăsește de fapt politica înțeleaptă de acumulare aplicată consecvent de partidul nostru prin alocarea constantă a circa 30 la sută din venitul național pentru dezvoltare și a 70 la sută pentru consum. Cu o avuție națională care însumind astăzi 5 200 miliarde lei este de aproape 16 ori mai mare față de 1950, cu un total de fonduri fixe ce au crescut în perioada de la Congresul al IX-lea de la 460 miliarde lei la peste 3 300 miliarde lei, din care circa 2 700 miliarde lei fonduri fixe productive în totalul cănoara 80 la sută sînt mijloace noi și modernizate, cu o producție industrială de 135 ori mai mare ca în 1945 și agricolă de 6 ori, independența politică a țării noastre capătă nu numai suportul și forța multiplicatoare a conținutului său material economic; capacitatea sa de a promova interesele poporului nostru pe plan mondial a fost deopotrivă și este necontenit ridicată pe un plan superior de creștere afirmării partidului nostru ca centru vital al dezvoltării națiunii noastre, de perfecționarea continuă a relațiilor de producție socialiste, de mobilizarea, prin ansamblul organismelor noastre larg democratice, a întregului nostru popor în jurul programelor partidului nostru. Consolidarea independenței, forța de manifestare independentă și suverană a țării noastre în ansamblul problemelor ce frămîntă lumea de azi sînt deopotrivă determinate de lupta asiduă pentru calitate superioară în producție, în întreaga viață socială. Iar transformarea țării noastre pînă la sfîrșitul acestui mileniu, într-o țară puternic dezvoltată în toate domeniile va contribui la creșterea participării cit mai eficiente la schimbul internațional de valori materiale, la rezolvarea, într-o strînsă corelare, a problemelor păcii, dezarmării, dezvoltării economico-sociale, la înnoirea din temelii pe baze superioare, a sistemului internațional și ordinii sale.

Prof. dr. MIRCEA NICOLAESCU

PARTIDUL — CEAUȘESCU — ROMÂNIA — PRESTIGIOASĂ AFIRMARE ÎN LUPTA PENTRU EDIFICAREA UNEI LUMI PĂCI, PROGRESULUI ȘI COLABORĂRII

Ample relatări ale presei de peste hotare privind marile succese ale poporului român, politica externă activă și constructivă promovată de partidul și statul nostru

„Reafirmăm cu toată fermitatea hotărârea poporului român de a participa activ la lupta popoarelor de pretutindeni pentru eliminarea definitivă a armelor nucleare de pe planeta noastră, pentru realizarea unei reduceri radicale a armamentelor convenționale și a cheltuielilor militare, pentru dezarmare în toate domeniile, pentru o lume fără arme, fără războaie. Numai o asemenea lume asigură viitorul omenirii și răspunde principiilor adevăratului umanism, răspunde intereselor poporului, ale fiecărei națiuni!”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Genioasă aniversare a creației, la 8 Mai 1921, a Partidului Comunist Român, găsește poporul nostru, tinăra generație a patriei într-o perioadă de puternică afirmare în amplă activitate constructivă înfloririi multilaterale a României socialiste, înfăptuirii exemplare a minunatelor obiective de dezvoltare economică și socială a țării. Oferind cotidian pilda vie a samsentului nedezmințit la politica generală a partidului, elaborată și promovată cu strălucire de tovarășul Nicolae Ceaușescu, genial ctitor de țară nouă, România se afirmă cu demnitate în lumea contemporană, mîndrind cu consecvență și înaltă principialitate pentru triumful nobililor deziderate ale păcii și înțelegătorilor internaționali, ale solidarității și colaborării între forțele lucide și responsabile, angajate în eforturile destinate edificării unei lumi mai bune și mai drepte. Sint aceste obiective majore înscrise pe stindardul de luptă al partidului comunist, încă din creația sa în urmă cu 68 de ani, obiective la care s-a continuat a fi mereu îmbogățit și ridicat la un nivel calitativ superior în perioada pe care cu firească și leală mîndrie o numim Epoca Nicolae Ceaușescu. Moment istoric cu profunde semnificații în viața întregii noastre națiuni, Congresul al IX-lea al P.C.R., alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și stimat fiu al poporului român, în funcția supremă de partid și apoi în aceea de președinte al Republicii, avea să înscrisă România într-o etapă decisivă a dezvoltării sale libere, independente și demne, deschizând o eră nouă, de profunde transformări calitative în toate domeniile de activitate. Inscrind-se pe filonul unor luminoase tradiții de luptă ale clasei muncimăncitoare, ale partidului său revoluționar, politica externă românească se distinge astăzi prin justetea și viabilitatea opțiunilor sale fundamentale, prin promovarea unei concepții științifice, unitare privind evoluțiile și tendințele din contemporaneitate, prin faptul că alieșii în cel mai înalt grad interesele și aspirațiile fundamentale ale poporului român, ale popoarelor și tinerii generații de pretutindeni, prin aceea că proiectează o lume mai bună și mai fericită, o lume pentru care țara noastră, achiziționând neobosit, evident și înaltă prestigiosă, ca o voce originală și de largă audiență în viața planetară.

Este un merit incontestabil al partidului nostru comunist, al secretarului său general, tovarășului Nicolae Ceaușescu, de a fi analizat în profunzime, cu mijloacele științifice ale materialismului dialectic și istoric, tendințele de bază, evoluțiile și fenomenele vieții planetare și de a fi elaborat, pe această cale, concepția și ideile mereu validate de viață, de aspecte concrete ale evoluției mondiale. Cu precădere în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al P.C.R., România a făcut dovada pe remportate și faptul că locul și importanța unei țări în lumea contemporană depind neîncotornat de politica pe care aceasta o promovează, de răspunderea pe care înțeleg să o asume în vederea stimulării și extinderii proceselor pozitive, a soluțiilor marilor probleme ale timpului nostru, în consens cu imperatiile progresului istoric general, cu interesele și aspirațiile de mai bine, de justiție și echitate ale tuturor popoarelor. Se degăță cu pregnanță și în acest domeniu de o uriașă complexitate, realismul opțiunilor partidului nostru, caracterul fundamental al tezelor și orientărilor în viața planetară, justa principialitate pe care se întemeiază toate demersurile României pe plan extern și care converg în mod necesar și semnificativ spre o lume a păcii, independenței și colaborării rodnice între state și popoare. Desigur, așa cum în repetate rânduri sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, afirmarea tendințelor pozitive, în scrierea definitivă a omenirii pe calea păcii și înțelegătorii nu se realizează de la sine, ele presupun — și adevărul acestor aprecieri este în permanență — argumente de înseși fenomenele vieții internaționale — eforturi susținute, convergente din partea tuturor forțelor înaltate, lucide și responsabile pentru promovarea noului, pentru lichidarea vechii politici bazate de forță și violență, pe practici nedrepte, de jaf și aspirare a altor popoare. Tocmai pornind de la realitățile deosebite de complexe ale lumii de astăzi, de forțele cheamă să asigure dănuirea în pace și deplină securitate a umanității, partidul nostru comunist, tovarășul Nicolae

Contribuțiile și inițiativele valoroase ale României, ale președintelui Nicolae Ceaușescu vizind încetarea curselor înarmărilor și înfăptuirea păcii în primul rând a celei nucleare, realizarea păcii în lume, soluționarea prin negocierile și a problemei litigioase prin mijloace pasnice, pe calea tratatelor, lichidarea dezvoltării și instaurarea unei

Demersurilor de larg răsădit internațional al președintelui Nicolae Ceaușescu consacrate edificării păcii pe planeta noastră, înfăptuirii dezarmării, statornicirii în întreaga lume a unui sistem durabil de relații noi în țările, întăririi securității și cooperării în cadrul „LE PROGRES EGYPTEEN”. Politica externă a României socialiste noastră — amprenta gândirii noastre, străbătută de un puternic și autentic umanism, a președintelui Nicolae Ceaușescu — se subliniază în articolul care videntiază în continuare a declarațiilor. Interviurile acestui om politic de talie mondială rețel în faptul că președintele României este primul care a elaborat cu acuratețe un scenariu al consecințelor ce ar decurge din refuzul înfăptuirii de negocieri climatului de destindere, amplificarea cooperării reciproce avantajoase între state, realizarea unei Europe pasnice, unite în diversitatea orizonturilor sociale existente.

Valorosă contribuția a adus și aduce țara noastră în eforturile ce se desfășoară în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru soluționarea problemelor globale ale omenirii. În anul care a trecut de când România este membră a forumului mondial și, îndeosebi, în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al partidului, țara noastră s-a implicat exemplar — aducind un impresionant șir de propuneri și inițiative — în problemele care sunt marile dosare contemporane, vizind sporierea contribuției și rolului O.N.U. în edificarea unei lumi a păcii și independenței, mai drepte și mai bune pe planeta noastră. Un bilanț clar esențializat, al activității României la Națiunile Unite nu poate să nu evidențieze multitudinea propunerilor românești de amplu răsădit în probleme cum sînt: dezarmarea, asigurarea păcii, lichidarea politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de discriminare rasială și anarhice, eradicarea răsnoșului flagel al sărăciei în lume. În contextul instaurării unei noi ordini economice și politice mondiale, soluționarea pe cale exclusivă pasnică a problemelor litigioase, democratizarea vieții internaționale, asigurarea dreptului la independență și independență pentru toate națiunile.

Un statut distinct, ilustrînd adineu umanism al politicii externe a partidului și statului nostru, îl reprezintă în politica externă românească a Epocii Nicolae Ceaușescu, promovarea la O.N.U. și în alte forumuri internaționale a complexelor problematice de tineret, a intereselor și aspirațiilor fundamentale ce animă generația viitorului. Dacă prima rezoluție în acest domeniu, adoptată în 1965 de Adunarea Generală — este vorba de cunoscuta „Declarație cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare — a fost, nu întîmplător, rodul unei inițiative românești, este tot atât de adevărat că în perioada ulterioară, grație în mare parte României, organizația mondială identifică noi domenii de preocupare în legătură cu ameliorarea condiției materiale și spirituale a tineretului generației. Astfel, marcarea în 1965 a Anului Internațional al Tineretului — „Participare — Dezvoltare — Pace” avea să încununeze în mod strălucit o activitate neîntreruptă de peste două decenii a țării noastre la O.N.U. în directă relație cu problematica tineretului, România acționînd și în continuare pentru permanentizarea și intensificarea acțiunilor O.N.U. privind generația viitorului în perspectiva mileniului trei. La baza înțegrii activității a României socialiste privind tineretul — o activitate care a adus țării noastre un înalt și bine meritat prestigiu planetar — se află concepția elaborată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind statutul social activ al tineretului pe plan național și internațional, privind necesitatea asigurării unei participări sporite a acestuia la procesele novatoare, la modelarea prezentului și viitorului de pace și progres ale omenirii.

„Republica Socialistă Română — rezultat al muncii pline de abnegație” este titlul unui articol publicat de cotidianul sovietic „SELSKAJE JIZNI”, în care se arată: „La sfîrșitul lunii martie, România și-a lichidat în întregime datoria externă, care în anul 1980 se ridică la peste 11 miliarde dolari. Acest lucru a fost anunțat de secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. Poporul român și-a exprimat bucuria în legătură cu acest eveniment în cadrul unei mari adunări, care a avut loc la București. Această bucurie este împărtășită și de prietenii săi. Ziarul relevă că încheierea plății datoriei externe este rezultatul muncii pline de abnegație a poporului român. Datorită acestui lucru, au fost create premisele pentru dezvoltarea puternică în continuare a economiei țării, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului. Organul legislativ suprem al României a adoptat hotărîrea ca în viitor să nu se mai recurgă la credite străine, ca dezvoltarea țării să se realizeze prin forțele proprii și prin participarea largă la colaborarea internațională.

În articol sînt relevate o serie de mari realizări ale poporului român în construcția socialismului, inclusiv ale omenimii muncimăncitoare din agricultură, care se pregătesc să împlinesc cu noi succese cea de-a 45-a aniversare a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, înfașciată și an-

al politici clarviziore promovate de președintele Nicolae Ceaușescu.

Ziare și reviste din diferite țări pun, totodată, în evidență realizările obținute de poporul român pe multiple planuri în anii dezvoltării sale libere, socialiste, îndeosebi în perioada care a trecut de la istoricul Congres al IX-lea al P.C.R.

Nicolae Ceaușescu a fost primul șef de stat care a susținut necesitatea creării unui stat palestinian și, de asemenea, care a scos în evidență necesitatea organizării unei conferințe internaționale de pace pentru reglementarea problemelor din Orientul Mijlociu, inclusiv a celei palestinene.

Poporul român, prin președintele său, a contribuit la înlăuntrarea speranței într-o reglementare politică în Orientul Mijlociu și în acordarea de ajutor financiar și tehnic de către România pentru restabilirea și instaurarea liniștii și păcii, astfel încît să se creeze condiții de păstrare a unei bună vecinătăți și de realizare a aspirațiilor tuturor națiunilor la înțelegere și dezvoltare pasnică — arată în încheiere revista.

Sub titlul „România — Strategia efortului propriu”, ziarul „TA NEA” din Cipru arată că realismul manifestat la mijlocul anilor '80, cînd președintele Nicolae Ceaușescu a definit România drept o țară în curs de dezvoltare, a permis țării noastre optimizarea raportului dintre fondul de consum și eforturile realizate pentru realizarea unui progres economic rapid. Făuritorul României moderne este președintele Nicolae Ceaușescu, care a aplicat în eforturile întregului popor în direcția acestei strategii politice, sintetizate în teza potrivit căreia o generalitate este judecată în funcție de cât produce, și nu de cât consumă.

Datorită anlicării ferme a strategiei efortului propriu, România urmează a atinge stadiul de țară mediu dezvoltată. Este demn de menționat faptul că această țară va continua să aloce o treime din venitul național pentru dezvoltarea forțelor de producție.

Efortul de acumulare realizat în actualul cincinal este destinat dezvoltării sectoarelor extractive și energetice, creșterii sustinute a producției agricole, accelerării procesului de modernizare a industriei prelucrătoare, promovării progresului tehnic. Acestea sînt prioritățile vitale pentru o dezvoltare social-economică rapidă, bazată pe echilibrul structural și financiar — competitiv — arată ziarul cipriot în încheiere.

România este o țară în care ritmurile de dezvoltare economică-socială, mai ales în ultimul peste două decenii, au crescut constant, în afida instabilității economiei mondiale — relevă ziarul „RAILY NEWS” din Pakistan, în articolul intitulat „România — țară mediu dezvoltată”.

Putînd în evidența caracterul riguros, realist, cutezător al abordării de către președintele Nicolae Ceaușescu a problemelor dezvoltării țării, cotidianul arată: „Prin politica inițiată în 1965 a fost creat un larg cîmp de afirmare, de mobilizare a tuturor forțelor creatoare ale națiunii pentru transpunerea în fapt a ampleror programe de dezvoltare a țării.

România este o țară socialistă în curs de dezvoltare. Definirea în acești termeni n-ar spune prea mult luată ca atare, fără a o raporta la nivelul economiei românești de acum 45 de ani sau de acum 24 de ani.

România a reușit — ca urmare a alocării unei treimi din venitul național pentru dezvoltare — să și sporească venitul național pe o rată înaltă față de 1945, să realizeze — în condițiile creșterii unor ramuri industriale moderne — o producție industrială de 135 ori mai mare față de cea a aceluiași an 1945. De asemenea, agricultura s-a sporit producția de circa 10 ori față de 1945.

Arătînd că societățile românești și sînt încă de pe acum proprii trăsături specifice țării mediu dezvoltate, ziarul pakistanez relevă în încheiere: Finalitatea eforturilor întreprinse se regăsește statornic în creșterea nivelului de trai al locuitorilor României. Transpunerea în viață a planurilor de dezvoltare actuală va conduce neîndoielnic la dobîndirea statutului de țară mediu dezvoltată din punct de vedere economic, stadiul respectiv însemnînd împlinirea unui deziderat politic, economic, social și asigurarea premiselor pentru o evoluție continuă ascendentă, în care aspirațiile de progres, bunăstare și civilizație ale tuturor cetățenilor se materializează în activitatea de fiecare zi, conducînd la dobîndirea unei noi demnități pentru această țară și pentru poporul ei.

(Agerpres)

LE PRESIDENT NICOLAE CEAUȘESCU - PROMOTEUR INFATIGABLE DE LA CAUSE DE LA PAIX

Le Progres Egyptien

LE MATIN du Sahara et du Maghreb

DAILY NEWS THE AUSTRALIAN FINANCIAL REVIEW

Rumanien — ein Land ohne Auslandsschulden

Ein immer mehr interessanter Handels- und Wirtschaftspartner

Romanian President Nicolae Ceaușescu has not only announced to the world, the biggest interest rate in Romania's history: the end of the nation's foreign debt. Up to March 31st, 1989, Romania paid a total of \$31 billion, including a massive \$7 billion in interest. In addition to this, Romania has also eliminated all outstanding pay debts in other socialist countries. It is significant to note that currently Romania's also owed \$2.5 billion by other countries.

timperialistă de la 23 August 1944.

Sub titlul „O Românie mîndră, cu încredere deplină în viitorul său”, ziarul „THE AUSTRALIAN FINANCIAL REVIEW” a publicat un articol în care se arată: „Președintele României, Nicolae Ceaușescu, a anunțat oficial lumii întregi un mare eveniment din istoria țării, și anume, plata integrală a datoriei externe.

În pofida previziunilor experților, care considerau această ca o obiectiv imposibil de atins, România și-a achitat întreaga datorie externă, această realizare fiind, pentru o țară de dimensiunile României, uimitoare și deosebit de prestigioasă — relevă ziarul austriac.

În articol sînt înfățișate realizările de excepție ale României moderne, insistîndu-se asupra unor aspecte revelatoare de ordin social. Durata medie de viață în România, care cu numai cîteva decenii în urmă era de 42 de ani, deosebeste astăzi 70 de ani — se relevă între altele. Veniturile personale au crescut de mai multe ori, statul a acordat o deosebită și permanentă atenție asigurării cu locuințe pentru familiile. Accesul la asistența medicală, precum și la educație este gratuit. Rețeaua de educație din România constituie unul din cele mai moderne sisteme de învățămînt din lume. De rețel în faptul că, după terminarea studiilor, fiecareu tînr și este asigurat un loc de muncă potrivit specializării sale.

Românii sînt astăzi mîndri de realizările obținute în cadrul procesului de dezvoltare externă —, cu atât mai mult, cu cît este rezultatul eforturilor proprii, și privesc cu încredere spre viitorul pe care și-l făuresc — se arată, în încheiere în articol, evidențîndu-se că România se va afirma și cu mai multă putere acum ca o dîntre națiunile independente, atât politic, cît și economic, ca o țară în plin progres, cu o conducere clar vizionară, fermă în împlinirea idealurilor naționale, pentru bunăstarea și fericirea celor aproximativ 23 de milioane de beneficiari — poporul român, care și-a construit astfel propriul viitor.

Ziarul „ANZEIGER FÜR HANDELSBEREITUNG” din R.F. Germania a publicat articolul „România — țară fără datorii externe”, în care se subliniază: „Este un fapt senzațional în actuala conjunctură economică mondială, cînd nivelul datoriei externe ale țărilor în curs de dezvoltare depășește cifra astronomică de 1 300 miliarde dolari, ca o țară, și ea în curs de dezvoltare, să și achite integral datoria externă. Această știre a fost anunțată recent de președintele României, Nicolae Ceaușescu.

În articol sînt relevate unitate și voință deosebite manifestate de poporul român pentru a realiza cu forțe proprii acest obiectiv. Este un act demn de respect, pe care orice om de bună credință nu poate să nu-l aprecieze. La știri lui valoroase, cu atât mai mult, cu cît rambursarea externă a datoriei externe s-a